

Fenntarthatósági Témahét kutatás 2024

Kutatási jelentés

Budapest, 2024. november

Tartalom

Vezetői összefoglaló	3
A kutatásról.....	6
A minta összetétele	7
A környezettel kapcsolatos attitűdök.....	9
Csomagolás	12
Új visszaváltási rendszer	13
Komposztálás.....	14
Használt ruha	18
Hulladék.....	19
E-Hulladék.....	24
Fenntarthatósági Témahét	27

Vezetői összefoglaló

Az általános iskolák felső tagozatos tanulói és a középiskolások körében a 2024-es Fenntarthatósági Témahét kapcsán végzett kérdőíves kutatás legfontosabb megállapításai a következők:

- A 2023-as hasonló kutatáshoz képest szignifikánsan, több ezerrel nőtt az online kérdőív kitöltőinek száma.
- A mintába került tanulók 60 százaléka vett részt az idei Fenntarthatósági Témahéten. Ez az arány valamivel alacsonyabb a tavalyinál, amikor a kitöltők kétharmada vett részt a Témahéten.
- Az aktív környezetvédelemmel kapcsolatos attitűdök közül a szelektív hulladékgyűjtéssel kapcsolatosak a leginkább jellemzőek a tanulókra. Ugyanakkor az anyagi áldozatvállalásnak, a környezettudatos vásárlásnak, valamint a környezeti témák aktív megvitatásának – a felnőtt kutatásokból ismert – hiánya a fiatalok válaszai alapján már ebben a korban megjelennek.
- A 2024-es Fenntarthatósági Témahét résztvevői összességében valamivel tájékozottabbak és tudatosabbak környezeti ügyekben kortársaiknál, de az eltérés az esetek többségében nem kifejezetten jelentős.
- A kitöltők jelentős része napi vagy heti rendszerességgel fogyaszt italt műanyag és/vagy fém palackból. A környezetterhelés szempontjából károsabb műanyag és fémcsomagolású italok fogyasztása növekszik az életkor előrehaladtával, míg az üveges italoké csökken.
- A válaszadók 65 százaléka hallott 2024 tavaszán arról az új visszaváltási rendszerről, amely szerint a fém, műanyag és üveg italcsomagok betétdíjjal kerülnek forgalomba.
- Mindhárom csomagolástípus esetében a pozitív, azaz a „nagyon szívesen” felé hajló válaszok vannak többen arra a kérdésre, hogy mennyire szívesen váltanák vissza azokat az új visszaváltási rendszerben. Akik részt vettek az idei Fenntarthatósági Témahéten, azok minden esetben nagyobb hajlandóságot mutatnak a visszaváltásra, mint akik nem.
- A válaszadók közül valamivel többen komposztálnak odahaza, mint ahányan nem. Akik nem komposztálnak otthon, azoknak csupán 18 százaléka tenné ezt szívesen, ha volna rá módja.

- A kérdezettek többsége úgy véli, hogy Magyarországon a háztartásokban keletkezett hulladéknak egy jelentős részét újrahasznosítják. A konkrét becslések átlagértéke 45 százalék volt, ami 10 százalékponttal magasabb a magyar háztartások valós arányánál.
- A használt ruhadarabokat a válaszadók többsége valamilyen módon igyekszik újra hasznosítani. Ennek kiemelkedően leggyakoribb módja az elajándékozás vagy eladás. Ezzel szemben a tanulóknak csak egy kisebb része tartja magára ill. családjára nézve jellemzőnek a használt ruha vásárlását.
- A szemetelés csökkentésének leghatékonyabb módját a több nyilvános kuka kihelyezésében, a hulladék újrahasznosításának ösztönzésében, valamint a szemeteléssel kapcsolatos törvények jobb végrehajtásában látják a tanulók.
- Az ember által termelt hulladék mennyiségét és kezelésének módját a megkérdezett fiatalok sokkal inkább vélik globális, mint személyes problémának. A saját háztartásáról a többség inkább nem gondolja úgy, hogy túl sok hulladékot termelne. A válaszadók a lakókörnyezetükhöz viszonyítva is hajlanak arra, hogy kevésnek lássák a háztartásuk által termelt hulladék mennyiségét. Tehát, ahogyan a saját felelősségvállalásnak, úgy a saját felelősség felismerésének hiánya is már gyermek- és fiatalkorban elkezdődik.
- A válaszadók a kommunális hulladék keletkezése és kezelése szempontjából a leginkább környezetbarát módszernek azokat az eljárásokat tartják melyek a hulladékpiramis három felső szintjén találhatóak.
- A használt elektromos hulladékot a leggyakrabban a szelektív hulladékgyűjtéskor dobják ki, de sokan vannak, akik nem válnak meg az e-hulladéktól, hanem megjavítva tovább használják, vagy egyszerűen otthon tárolják őket.
- Az „Elő a télóval” szlogenrel zajlott gyűjtőprogrammal kapcsolatos online kisfilmet, közösségi média megjelenést, eseményt a válaszadók 31 százaléka látott, hallott. Akik találkoztak ilyennel, azoknak jellemzően tetszett, amit láttak, hallottak.
- Akik idén részt vettek a Fenntarthatósági Témahéten, azok nagy többsége nem első alkalommal tette ezt: a korábbi években már átlagosan valamivel több mint háromszor voltak jelen a Témahéten.
- A Témahét megítélése idén is pozitív volt a résztvevők körében, de az értékelés átlaga némileg elmarad a korábbi évektől. Az átadott ismeretek hasznosságának átlagos

értékelése 3,79, ami kis mértékben marad csak el a tavalyi 3,89-es átlagosztályzattól, de ennél jelentősebb mértékben a két évvel ezelőtti 4,10-től.

- Az idei kutatás alapján is elmondhatjuk, hogy akik már több Témahéten részt vettek, azok magasabbra is értékelik az itt szerzett ismeretek hasznosságát.

A kutatásról

Az elmúlt évekhez hasonlóan 2024-ben is online kérdőíves kutatást végeztünk általános és középiskolások, valamint a középfokú szakképzésben tanuló fiatalok körében a fenntarthatósággal kapcsolatos véleményekről, attitűdökről a Fenntarthatósági Témahét kapcsán, amelyre 2024. április 22-26. között került sor. A 2024-es év kiemelt témái a levegő és élővilága, a szabadidő, a körforgásos gazdaság, a hulladék és a tudatos fogyasztás voltak, melyek különböző súllyal a kutatás kérdőívében is megjelentek. A kutatás az Alapértékek Nonprofit Kft. (Fenntarthatósági Témahét szervezője) szervezésében, az Eötvös Loránd Tudományegyetem Ember–Környezet Tranzakció Intézete koordinálásával) és szakmai vezetésével, valamint a Debreceni, a Pannon, a Széchenyi István Egyetem és a Forsense szakmai támogatásával, az UNESCO és más együttműködő partnerek részvételével zajlott. Az adatfelvételt a Forsense végezte.

Maga a kérdőív valamivel több mint egy hónapig, 2024. április 22. és május 24. között volt kitöltésre hozzáférhető. A kérdőívet nem csak a Témahét résztvevői tölthették ki, hanem minden olyan tanuló is, akikhez a Kréta rendszeren keresztül vagy más módon a kérdőív linkje eljutott. Ez – szintén a korábbi esztendőkhöz hasonlóan – lehetőséget nyújtott arra is, hogy a kutatás témaköreit illetően összehasonlítást tegyünk a résztvevők és a többi tanuló között.

A kutatási időszakon belül összesen 13.242 fő töltötte ki a kérdőívet. Közülük 371 fő nem járult hozzá az adatfelhasználási nyilatkozathoz, így az ő válaszaikat ki kellett zárni. További 10 fő ugyan hozzájárult az adatkezeléshez, de aztán egyetlen kérdésre sem válaszolva jutott el a kérdőív végéig, értelemszerűen őket sem tudtuk figyelembe venni.

Mivel jelen elemzésünk a tanulók válaszaira koncentrál, nem vettük figyelembe azokat a válaszadókat, akik azt válaszolták, hogy szülőként vagy pedagógusként töltötték ki a kérdőívet. Ezen túl figyelmen kívül hagytuk az elemzés során azokat a válaszadókat is, akik a kérdezett nemére és életkorára, a lakóhely településére, valamint az iskola típusára vonatkozó kérdések közül legalább egyre nem válaszoltak, valamint azokat is, akik hét percnél kevesebb időt töltöttek a kérdőív kitöltésével. Ezt az időhatárt az indokolta, hogy az ennél rövidebb kitöltések során drasztikusan megnőtt azok aránya, akik nyilvánvalóan nem változtattak azon kérdések válaszaiban, ahol előre beállított válaszok szerepeltek (ún. „csúszkás” kérdések).

Ilyen módon végsősoron **11.178 válaszadó** képezi azt a mintát, amely jelen elemzésünk alapjául szolgál. Ez a minta jelentősen, 4050 fővel nagyobb, mint az egy esztendővel korábbi hasonló kutatás mintája.

A korábbi évekhez hasonlóan idén is meg kell jegyeznünk, hogy bár a kutatás egyfajta teljeskörűséget célzott meg, és a minta is kifejezetten nagyra mondható, de mind az iskolák, mind a diákok szintjén megjelenő önszelekció miatt a kitöltők mintája nem tekinthető reprezentatívnak. Ezzel együtt, különösen nagy méreténél fogva, fontos összefüggésekre lehet rámutatni a kitöltők válaszai alapján, számos társadalmi csoport összehasonlítását teszi lehetővé az adattisztítás utáni minta is.

A minta eltérését a tanulók teljes sokaságának megoszlásától egy többszemponútú súlyozással korrigáltuk. Ez az eljárás ugyan nem tudja garantálni a teljes reprezentativitást, de a válaszadók összetételének a teljes sokasághoz történő illesztését bizonyos szempontok szerint igen. A súlyozás során három szempontot vettünk figyelembe: a 2022-es népszámlálás adatai szerinti eloszlást a *lakóhely régiójára* és *településtípusára* az általános iskolásokra, az érettségit nem adó szakképzésben résztvevőkre, és az érettségit adó középiskolák tanulóira. A harmadik szempont maga *az iskola típusa* volt.

Az alábbiakban először a minta összetételét ismertetjük, majd pedig a kutatás eredményeit. Ennek során a válaszok leíró elemzésére helyezzük a hangsúlyt.¹

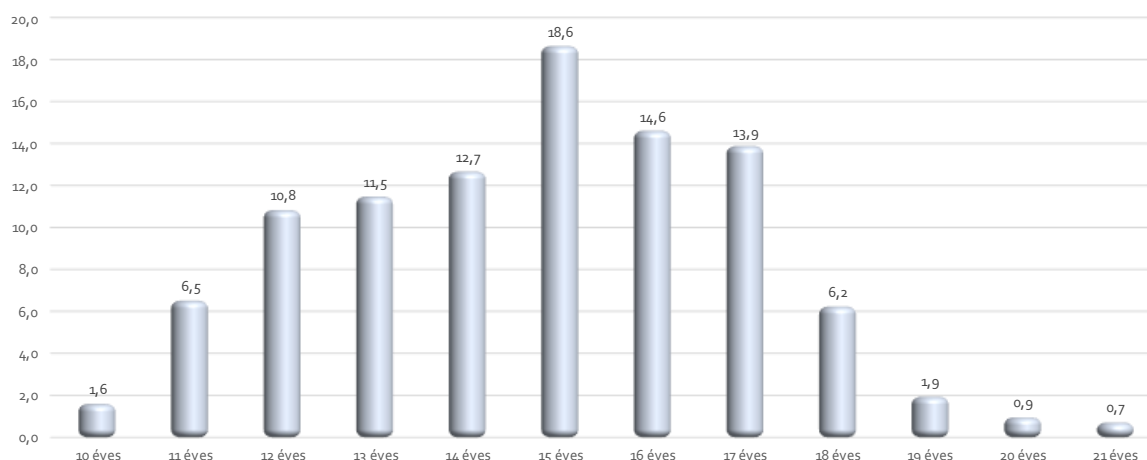
A minta összetétele

A válaszadók életkora 10 és 21 év közötti, átlaga 14,76 év, ami 0,3 évvel magasabb, mint az egy évvel korábbi kutatás mintája esetében. A legtöbben a 15-17 éves korosztályból kerültek ki. (1. ábra) A válaszadók 56,3 százaléka volt lány, 46,7 százaléka fiú.

---

¹ A kutatás kérdőíve tartalmazott egy 9 kérdésből álló blokkot a társas kíváncsiság mérésére. A leíró elemzésben ennek eredményeit nem ismertetjük és a skála eredményeit nem használjuk fel. A válaszok alapján a kutatásban résztvevő válaszadók nagyjából 85 százalékára jellemző, hogy alacsony szociális kíváncsiság pontszámmal jellemezhetők, azaz rendszeresen őszinte válaszokat adnak és nem próbálnak a társadalmi normáknak megfelelő, idealizált képet „festeni” magukról. A környezeti attitűdök összefüggenek a társas kíváncsiság skálán elért pontszámokkal.

A minta összetétele korcsoportok szerint (%)

 forsense

1. ábra: A minta összetétele korcsoportok szerint, az összes válaszoló százalékában

A minta igen heterogén a kérdezettek állandó lakhelyét tekintve: Magyarország 3155 települése közül 1376-ról érkezett legalább egy kitöltés, ez 140-nel több, mint egy évvel korábban. A válaszadók 93 százaléka jelölt meg magyarországi állandó lakhelyet, ugyanakkor a más országot megjelölő kitöltők nagy többsége is nagy valószínűséggel magyarországi, ahogy ez a lakóhely településére vonatkozó – gyakran viccesnek szánt, de többnyire értelmetlen, és emiatt az elemzés során figyelmen kívül hagyott – válaszokból kiderült.

A magyarországi kitöltők mintegy 15 százaléka Budapesten, 19 százaléka megyei jogú városban, 34 százaléka egyéb városban, 32 százaléka pedig községben lakik. A súlyozásnak köszönhetően ezek az arányok megegyeznek a teljes célcsoport településtípus szerinti arányaival. A vidéki városok közül Debrecenből érkezett a legtöbb kitöltés (2,1 százalék), amelyet Szeged (1,4 százalék) és Nyíregyháza (1,2 százalék) követ.

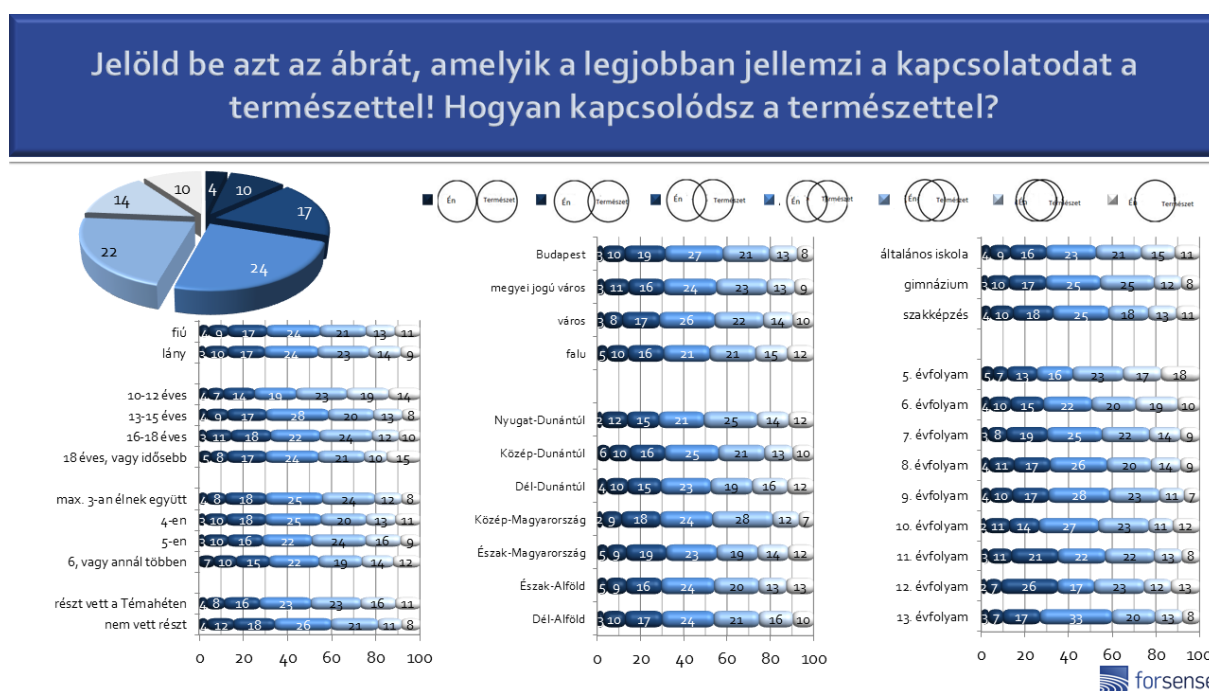
A súlyozott minta 41 százaléka általános iskolás, 44 százaléka gimnazista, míg 15 százaléka szakképzésben vesz részt.

A válaszok kiértékelése szempontjából fontos információ, hogy a minta **60 százaléka vett részt az idei Fenntarthatósági Témahéten**. Ez az arány valamivel alacsonyabb a tavalyinál, amikor a kitöltők kétharmada vett részt a Témahéten.

A környezettel kapcsolatos attitűdök

Az egyén és a természet viszonyát grafikusan ábrázoló lehetőségek közül (2. ábra), amit egy hétfokú skálaként is felfoghatunk, a negyedik (középső) és az ötödik opció (a közepeshez képest nagyobb átfedés a személy és a természet között) kapta a legtöbb kiválasztást (24 ill. 22 százalék) a kérdőív kitöltőitől. 10 százalék érzi magát teljesen azonosnak a természettel, 4 százalék pedig nem lát semmilyen közös pontot saját maga és a természet között. Akik részt vettek a Témahéten, azok összesen 10 százalékponttal nagyobb arányban választották azon három opció valamelyikét, amely a legszorosabb azonosságot mutatja az egyén és a természet között.

2. ábra: A természettel való kapcsolódás jellemzése a válaszolók körében, a választható minták alapján

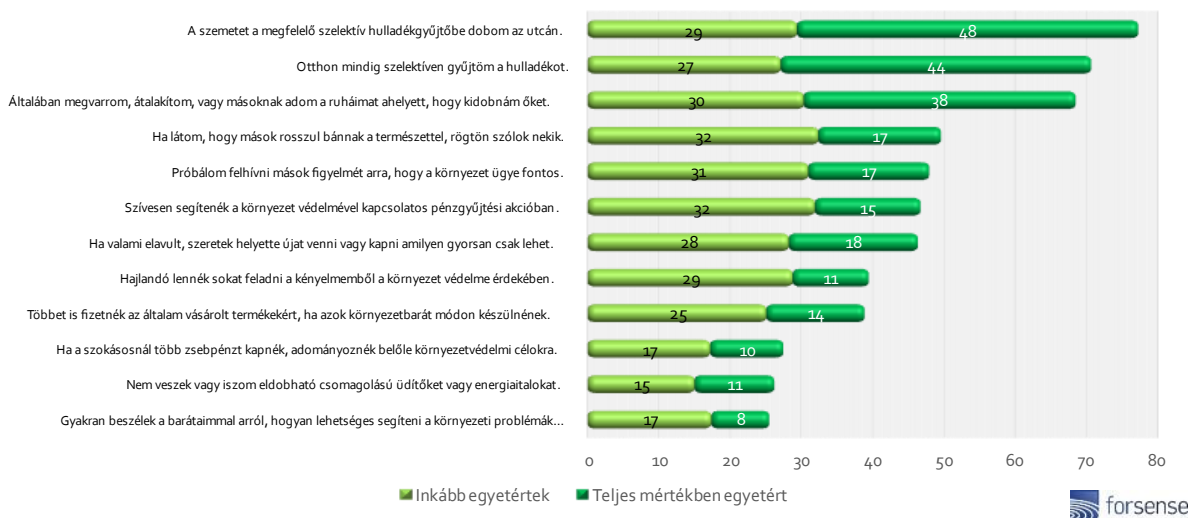
A környezetvédelemmel kapcsolatos állítások közül azzal azonosulnak a legtöbben, hogy a szemetet a megfelelő szelektív hulladékgyűjtőbe dobják az utcán (77 százalék). Ezen felül még két olyan állítás volt a felsorolt 12 között, amellyel több mint 50 százalék értett inkább vagy teljesen egyet: az otthoni szelektív hulladékgyűjtésre (71 százalék), valamint a használt ruhák megjavítására/elajándékozására vonatkozó (68 százalék). Ezzel szemben kifejezetten kevesen értenek egyet azzal, hogy ha a szokásosnál több zsebpénzt kapnának, akkor adományoznának

belőle környezetvédelmi célra (27 százalék), hogy nem isznak eldobható csomagolású üdítőket (26 százalék), valamint, hogy gyakran beszélnek a barátaikkal arról, hogyan lehetne segíteni a környezeti problémák megoldását (25 százalék). Pedig mindhárom állítás nagyon fontos a maga nemében, hiszen azt tükrözik, hogy az anyagi áldozatvállalásnak, a környezettudatos vásárlásnak, valamint a környezeti témák aktív megvitatásának a hiánya, amelyekkel a felnőtt kutatásokban gyakran találkozunk, már gyermekkorban megjelenik. (3. ábra)

A Fenntarthatósági Témahét résztvevői egy állítás kivételével minden esetben nagyobb arányú egyetértést mutatnak az állításokkal, mint a nem résztvevők. Az egyetlen kivétel éppen az, melyik egy nem környezettudatos magatartást mutat: „Ha valami elavult, szeretek helyette újat venni, vagy kapni amilyen gyorsan csak lehet.”

Az attitűdöket befolyásolhatják az ismeretszerzés és kommunikáció módjai, lehetőségei és rendszeresége is, például, hogy a tanulók milyen gyakran foglalkoznak környezetvédelemmel, globális környezeti problémákkal az iskolában, illetve, hogy beszélgetnek-e arról a családban, hogy hogyan lehet segíteni a környezeti problémák megoldását. A válaszadók 55 százaléka legalább havonta foglalkozik az iskolában környezetvédelemmel, 43 százalékra pedig inkább jellemző, hogy beszélgetnek otthon környezetvédelemről. Egy 0-100-as skálán 39 pont a válaszok átlaga arra a kérdésre, hogy milyen gyakran beszélgetnek otthon környezetvédelemről (0 az egyáltalán, 100 pedig a nagyon jellemző értéket jelöli, előbbi 11 százalék, utóbbi 4 százalék jelölte meg), 57 százalék adott 50 pontnál kisebbet, azaz inkább nem jellemző rájuk, hogy beszélgetnének ezekről a témákról. Mindkét kérdés az életkorral függ össze, a fiatalabb tanulók inkább foglalkoznak környezetvédelemmel az iskolában, és inkább beszélgetnek róla a családban. A témahéten résztvevőkre mindkettő sokkal jellemzőbb, mint a részt nem vevő tanulókra (63 százalék legalább havonta foglalkozik környezetvédelemmel az iskolában, a témában az otthoni beszélgetés gyakoriságát mérő index pedig 43 pontos az előbbi csoportban, szemben a 43 százalékkal és 34 ponttal jellemezhető második csoporttal).

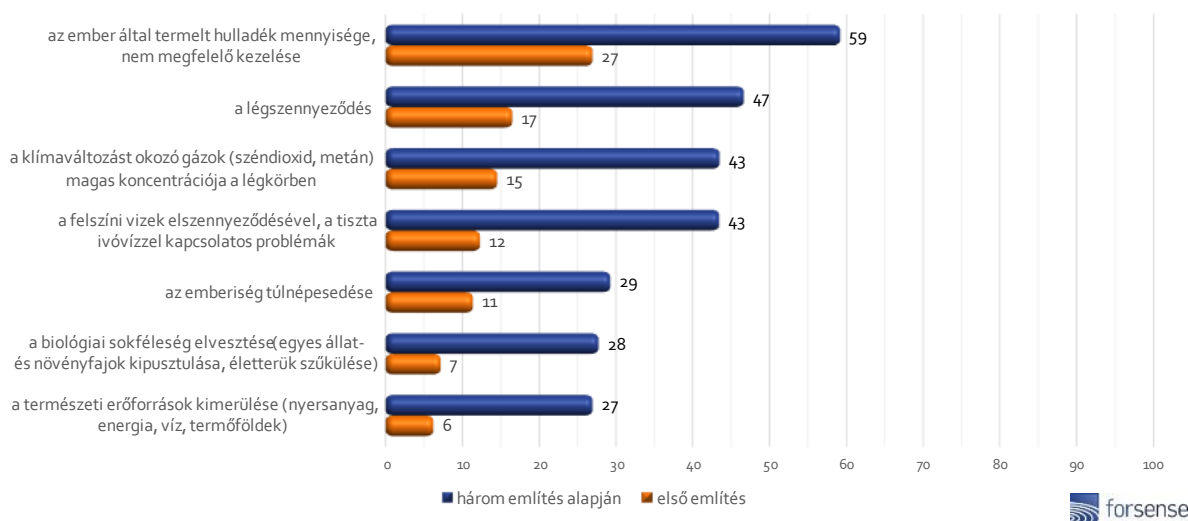
Környezeti magatartás, környezeti attitűdök (%)

3. ábra: A környezettel kapcsolatos magatartással, környezeti attitűdökkel való egyetértés az összes válasz százalékában

Hét lehetséges környezetkárosító probléma közül a legtöbben az ember által kitermelt hulladék mennyiségét és nem megfelelő kezelését tartják a legtöbben a legégetőbbnek. A válaszadók több mint fele jelölte meg ezt a három legsürgetőbb probléma egyikeként. Az idősebbek nagyobb valószínűséggel jelölték be ezt, mint a fiatalabbak. Ezen túl még három problémát választott ki a kérdőív kitöltőinek legalább 40 százaléka: a légszennyezést, a klímaváltozást okozó gázok magas koncentrációját, és a vízszennyezést. A légszennyezés esetében fordított a kor hatása, mint a hulladék problémája esetében: a fiatalok említették gyakrabban. (4. ábra)

Mit tartasz a környezettel kapcsolatos legégetőbb problémának? (max. három lehetséges említés, %)

4. ábra: A környezettel kapcsolatos legégetőbb problémák választása első, illetve három említés alapján, az összes válaszoló százalékában

Csomagolás

A tanulók a leggyakrabban műanyag flakonokból fogyasztanak italokat. A válaszadók 44 százaléka naponta teszi ezt, további 35 százaléka pedig legalább hetente. Tehát csak kb. minden ötödik kitöltő iszik ritkábban, mint hetente műanyag palackból italt, míg „soha” választ mindössze 2 százalék adott. A második leggyakoribb italcsomagolási típus a fémdoboz. 18 százalék iszik naponta ilyen csomagolásból, további 34 százalék pedig legalább hetente, azaz a válaszadók több mint fele nagy rendszerességgel iszik fémdobozos italokat is. Az üveges italokat hasonló, de valamivel kisebb gyakorisággal fogyasztják a fiatalok, mint a fémdobozosokat. 16 százalék, azaz kb. minden hatodik tanuló iszik üveges italt naponta, további 30 százalék pedig ritkábban, de legalább hetente. A Fenntarthatósági Témahét résztvevői közt minimális mértékben alacsonyabb a rendszeresen műanyag vagy fém csomagolású italokat fogyasztók aránya, mint a nem résztvevők közt.

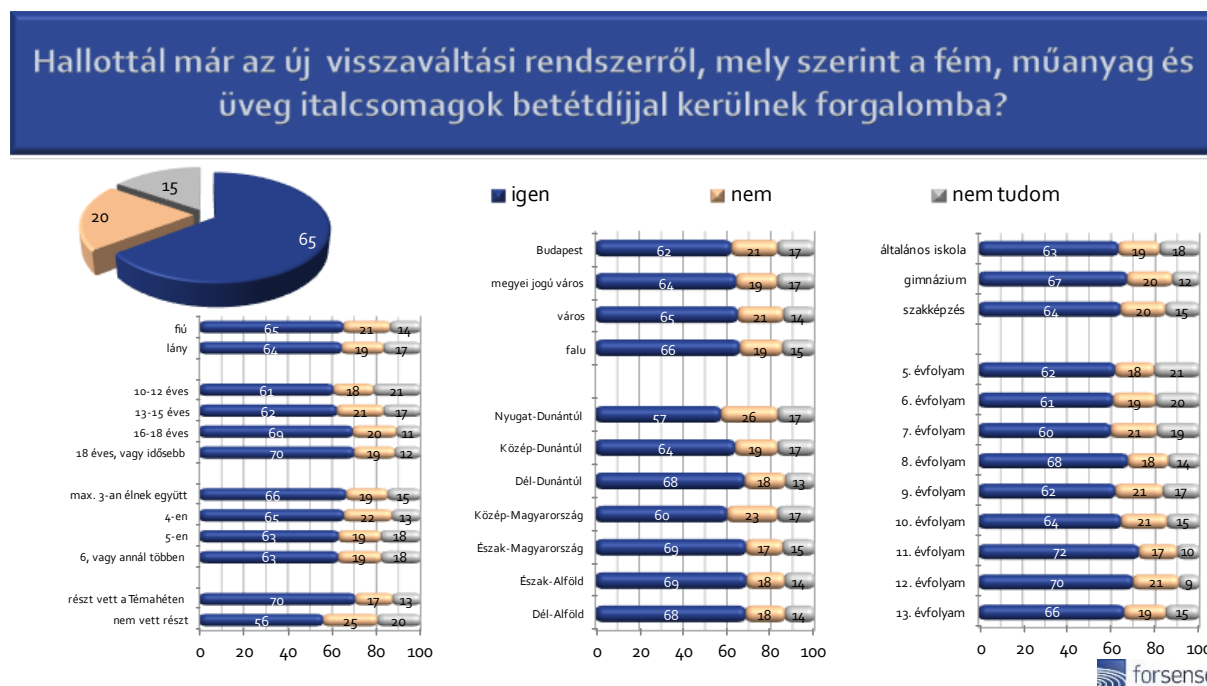
Egy megkérdezett átlagosan 6,1 italt fogyaszt műanyag flakonból, 4,1-t fémdobozból, és 3,9-t üveg palackból. Fontos látni, hogy míg a környezetterhelés szempontjából károsabb műanyag és fémcsomagolású italok fogyasztása növekszik az életkor előrehaladtával, addig az üveges italoké csökken. Az is megfigyelhető, hogy minél kisebb településen lakik egy fiatal, annál több

csomagolt italt fogyaszt, ez alól az üveges italok sem kivételek. Emellett az is igaz, hogy a fiúk mindhárom típusból átlagosan többet fogyasztanak, mint a lányok.

Az italok csomagolását leginkább otthon gyűjtik szelektíven a válaszadók, ezzel szemben az iskolában vagy az utcán sokkal gyakoribb, hogy nem szelektív a szeméthyűjtőbe dobják az italok csomagolását a fiatalok. A Témahét résztvevői a többiekénél gyakrabban használják erre a célra a szelektív hulladékgyűjtőt, különösen iskolai környezetben.

Új visszaváltási rendszer

A kutatás a MOHU új palackvisszaváltó rendszerére vonatkozóan is tartalmazott kérdéseket. A válaszadók valamivel kevesebb mint kétharmada (65 százaléka) hallott 2024 tavaszán arról az új visszaváltási rendszerről, mely szerint a fém, műanyag és üveg italcsomagok betétdíjjal kerülnek forgalomba. 20 százalék nem hallott róla, míg meglepően sokan (15 százalék) nem tudta megmondani, hogy hallott-e már az új rendszerről. A Témahét résztvevői körében 70 százalékos volt a visszaváltási rendszer ismertsége. (5. ábra)

5. ábra: A MOHU új italcsomagolás visszaváltási rendszerének ismertsége az összes válaszoló százalékában

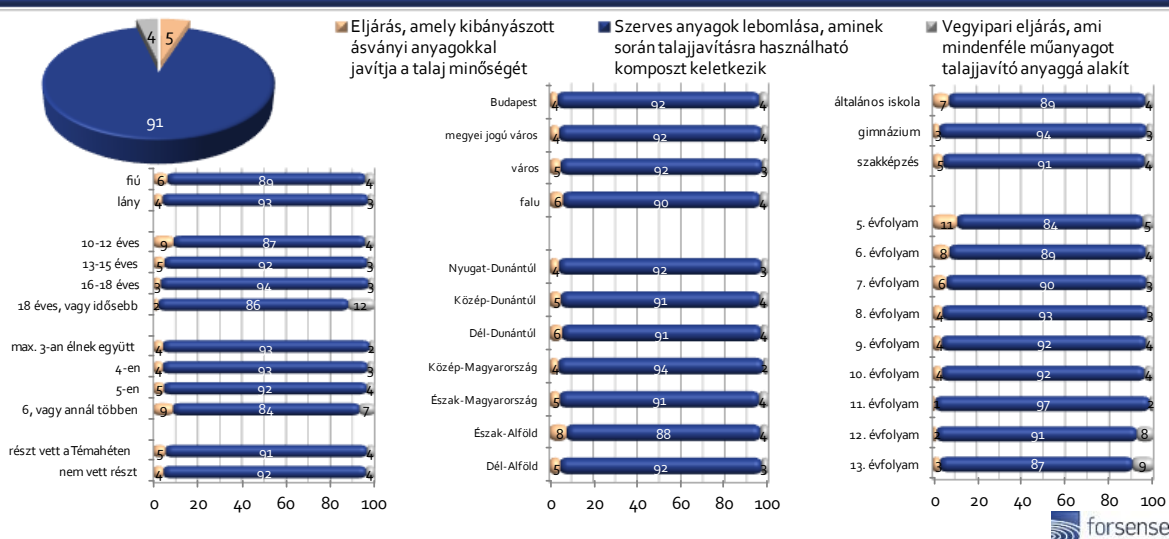
A rendszerrel kapcsolatos várakozások inkább pozitívak, bár az álláspontok meglehetősen megoszlottak. (Az értékelés előtt röviden ismertettük a rendszer lényegét azok számára, akik még nem hallottak róla). Egy hétfokú skálán értékelve a válaszadók 46 százaléka gondolta inkább úgy, hogy az új rendszer kényelmes lesz (5-7 osztályzatok), 22 százaléka gondolta úgy, hogy inkább kényelmetlen lesz (1-3 osztályzatok), míg kb. minden harmadik válaszadó (32 százalék) nem foglalt egyértelműen állást ebben a kérdésben (4-es osztályzat). Az idősebb tanulók körében valamivel többen voltak, akik negatív várakozással tekintettek az új rendszer elé.

A három csomagolástípussal kapcsolatosan egyenként értékeltettük a válaszadókkal egy 0-tól 100-ig terjedő skálán, hogy mennyire szívesen váltanák vissza azokat az új visszaváltási rendszerben. A válaszadók egy csúszka segítségével helyezhették el a véleményüket a két végpont („egyáltalán nem” és „nagyon szívesen”) között, ezzel adva lehetőséget a véleményekben megjelenő finom különbségek kifejezésére is. A válaszok átlaga a három csomagolás esetében nagyon hasonló egymáshoz, ami azt mutatja, hogy a betétdíj és a visszaváltás szempontjából, legalább is az attitűdök szintjén, nem jelenik meg különbség a válaszadók véleményei között. A három csomagolás mindegyike esetében a pozitív, azaz a „nagyon szívesen” felé hajló válaszok vannak többen, amit az értékelések átlagpontszáma is kifejez. A műanyag flakon esetében átlagosan 64 pontos a visszaváltási hajlandóság, az üveg palack esetében 63 pont, a fémdoboz esetében pedig 61 pont. Mindhárom esetben a válaszadók legalább 75 százaléka 50 pontot vagy többet adott a kérdésre válaszként. Akik részt vettek az idei Fenntarthatósági Témahéten, azok mindhárom csomagolás esetében nagyobb hajlandóságot mutatnak a visszaváltásra, mint akik nem vettek részt rajta.

Komposztálás

A komposztálás témájával kapcsolatos vélemények feltárását azzal kezdtük, hogy tudják-e egyáltalán a kérdezettek, miről is van szó. A zárt kérdésben a helyes válasz mellett két hamis opciót is megadtunk, de ezeket együttesen mindössze 9 százalék választotta, ami arra utal, hogy a tanulók nagy többsége tisztában van a fogalom jelentésével. (6. ábra)

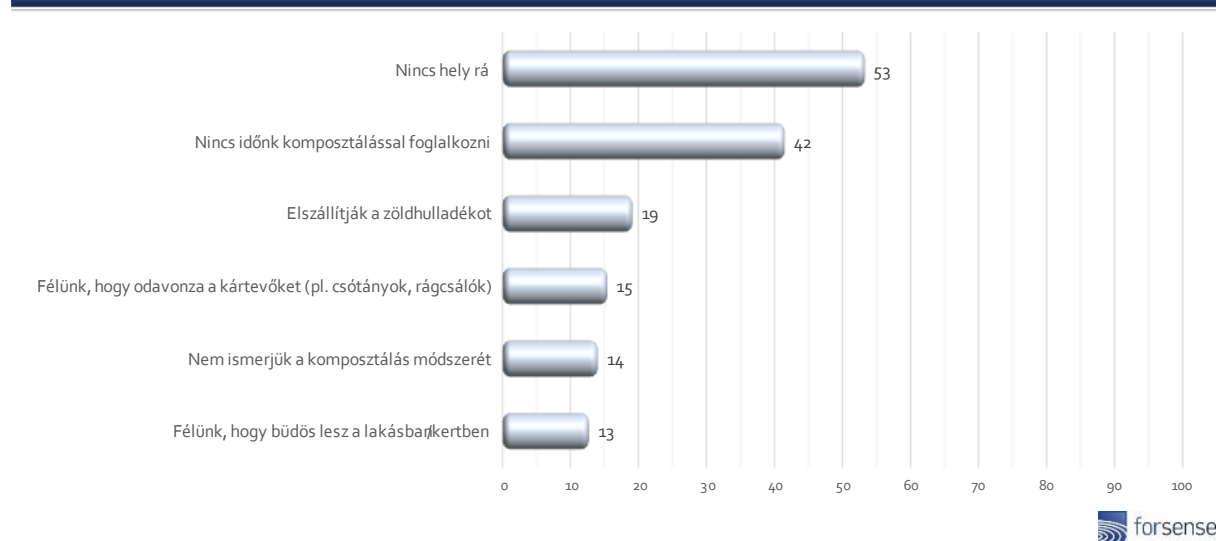
Mit jelent a komposztálás?

6. ábra: A komposztálás fogalmának ismertsége három lehetséges válaszopció jelölése alapján az összes válaszoló százalékában

A válaszadók közül többen komposztálnak odahaza (46 százalék), mint ahányan nem (43 százalék), míg 11 százalék nem tudott válaszolni erre a kérdésre. Némileg meglepő módon, nincs igazán jelentős eltérés a nagyvárosban és a kisebb vidéki településeken élők között e kérdés vonatkozásában. Budapesten 40 százalék nyilatkozott úgy, hogy családjuk komposztál, míg a faluhelyen élők 47 százaléka. A Témahéten résztvevők 50 százalékának a családjuk szokott komposztálni, a részt nem vevők esetében 40 százalék ez az arány.

Miért nem komposztáltak otthon? (%)

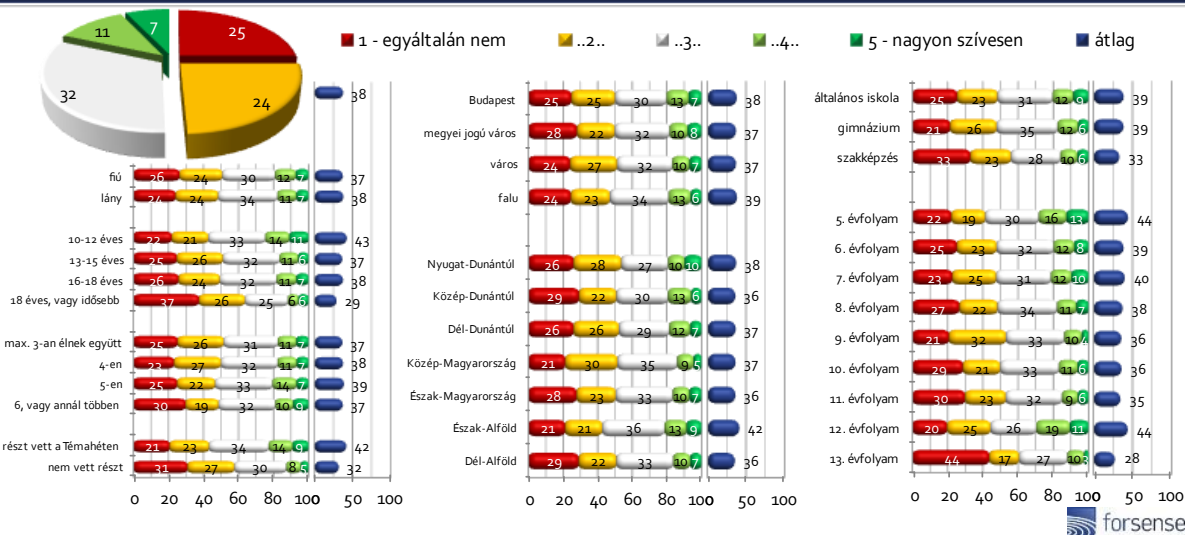
7. ábra: A komposztálás elhagyásának választott okai azon tanulók körében, akik családjában nem komposztálnak

Akik nem komposztálnak, azok leginkább két okot neveztek meg: a hely hiányát (53 százalék), illetve, hogy nincs idő foglalkozni ezzel (42 százalék). Valószínűleg az utóbbi válasz fejezi ki a leginkább a téma iránti érdeklődés hiányát is. A helyhiányban már megjelennek a településtípus szerinti jelentősebb különbségek: míg Budapesten 72 százalék, a megyei jogú városok lakói közül pedig 60 százalék említette ezt az okot, addig a falun élők körében csak 40 százalék. Ellentétes irányú, de kevésbé erőteljes összefüggést mutat a másik gyakori válasz a lakóhely településtípusával: míg faluhelyen 45 százalék mondta, hogy nem tudják, hogyan kell komposztálni, ezért nem is teszik, addig Budapesten a legalacsonyabb ennek a válasznak az említési aránya (31 százalék). Figyelemre méltó, hogy az egyetlen „környezetbarát” válasz, azaz, hogy „Elszállítják a zöldhulladékot” kb. 20 százalékos említéssel a harmadik leggyakoribb. (7. ábra)

Akik nem komposztálnak otthon, azok kb. fele nem is szívesen komposztálna akkor sem, ha tehetné (öt fokú skálán 1-2-es válasz), míg csupán 18 százalék tenné ezt szívesen, ha volna rá módja (4-5-ös válasz). (8. ábra) A Témahéten résztvevő tanulók közül, akik nem komposztálnak odahaza, azok szignifikánsan nagyobb arányban tennék ezt, ha tehetnék, mint akik nem vettek részt.

Ha tehetnéd, mennyire szívesen komposztálnál otthon? - azok körében, akiknél a család nem komposztál -

8. ábra: A komposztálás gyakorlathoz való viszonyulás azon tanulók körében, akik családjában nem komposztálnak

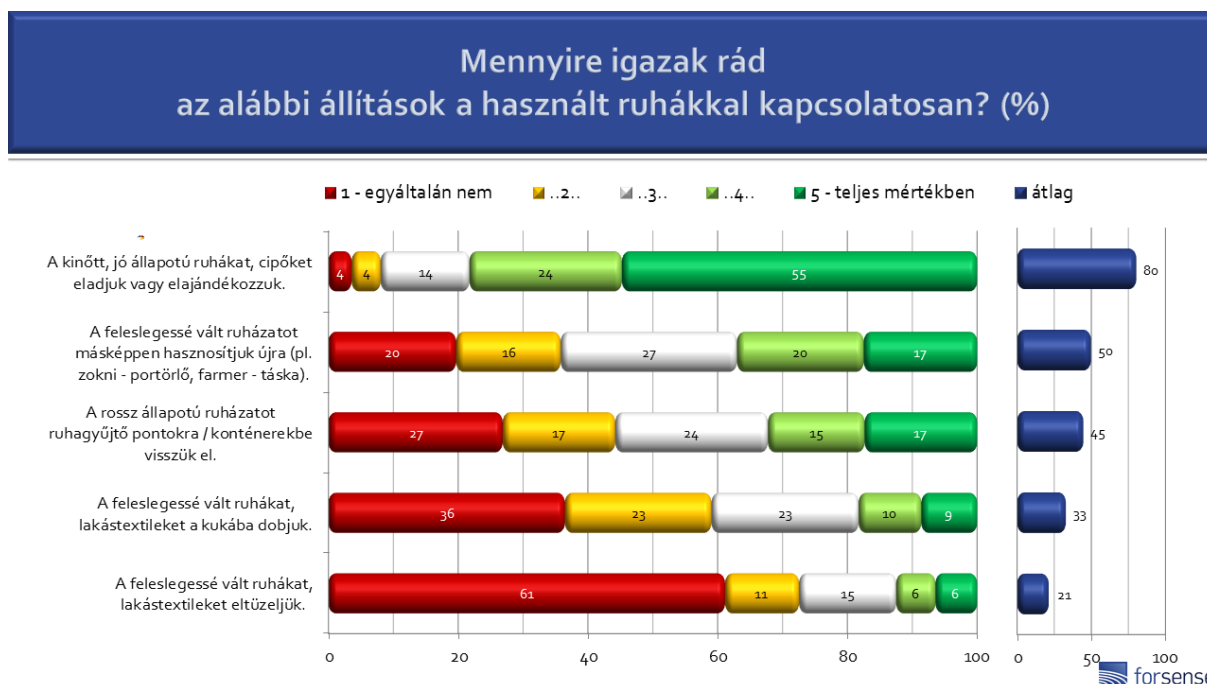
Akik komposztálnak, azok több mint fele (56 százalék) úgy nyilatkozott, hogy a család minden tagja egyformán aktívan vesz részt a komposztálásban, vagyis nem csak a szülők feladata ez. Ezt jelzi az is, hogy 45 százalék saját állítása szerint maga is rendszeresen, további 48 százalék pedig néha részt vesz a komposztálásban. A témahéten résztvevő tanulók körében 50 százalékos a komposztálásban rendszeresen résztvevők aránya.

A kérdezettek többsége úgy véli, hogy Magyarországon a háztartásokban keletkezett hulladéknak egy jelentős részét újrahasznosítják. A válaszok átlagértéke 45 százalék volt, ami mintegy 10 százalékponttal magasabb a magyar háztartásokra jellemző tényleges értéknél (35 százalék)². A leggyakoribb válasz (módusz) 50 százalék volt, ezt a válaszadók 20 százaléka említette. Akik részt vettek a Témahéten, azok átlagosan enyhén magasabb becslést adtak (46 százalék), mint akik nem (43 százalék).

² https://www.europarl.europa.eu/pdfs/news/expert/2018/4/story/20180328STO00751/20180328STO00751_hu.pdf

Használt ruha

A használt ruhadarabokat a válaszadók többsége valamilyen módon igyekszik újrahasznosítani. Ennek kiemelkedően leggyakoribb módja az elajándékozás vagy eladás. Erre az opcióra gyakrabban adtak 4-es vagy 5-ös osztályzatot a lányok, mint a fiúk, vagyis az előbbiekre jellemzőbb ez. Szintén igaz, hogy a kor előrehaladtával valamelyest csökken a használt ruhák ilyen módon történő hasznosítása.

9. ábra: A használt ruhák kezelésének otthoni gyakorlata a felkinált lehetőségekre adott osztályzatok alapján

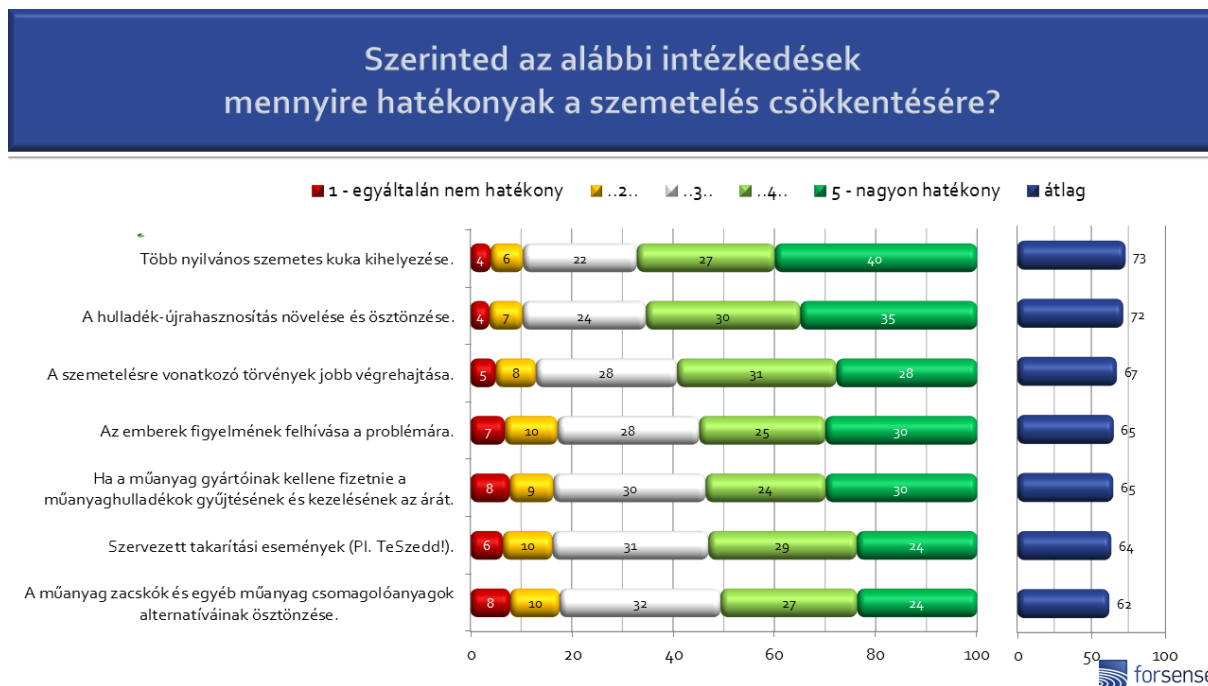
A második leggyakrabban helyeselt válasz az „egyéb módon” (pl. zokniból portörlővé, vagy farmerből táskává alakítással) újrahasznosítás. Ez is valamivel jellemzőbb a lányokra, valamint – az elajándékozással, eladással ellentétben – az idősebb tanulókra. Az egyszerű kidobást csak kb. minden ötödik válaszadó tartotta jellemzőnek magára nézve, míg az eltüzelést – minden bizonnyal sokak esetében ennek korlátozott lehetősége miatt is – csupán 12 százalék. Utóbbival a falun élőknek is mindössze 16 százaléka azonosult. (9. ábra)

A használt ruha vásárlásával kapcsolatosan erősen megoszlanak a vélemények. Minden negyedik válaszadó adott 4-es vagy 5-ös osztályzatot, kifejezve ezzel, hogy inkább jellemző rájuk, ugyanakkor 30 százalék 3-as, 45 százalék pedig 1-es vagy 2-es osztályzattal értékelt, ami

azt jelenti, hogy a tanulóknak csak egy kisebb része tartja magára ill. családjára nézve jellemzőnek a használt ruha vásárlását.

Hulladék

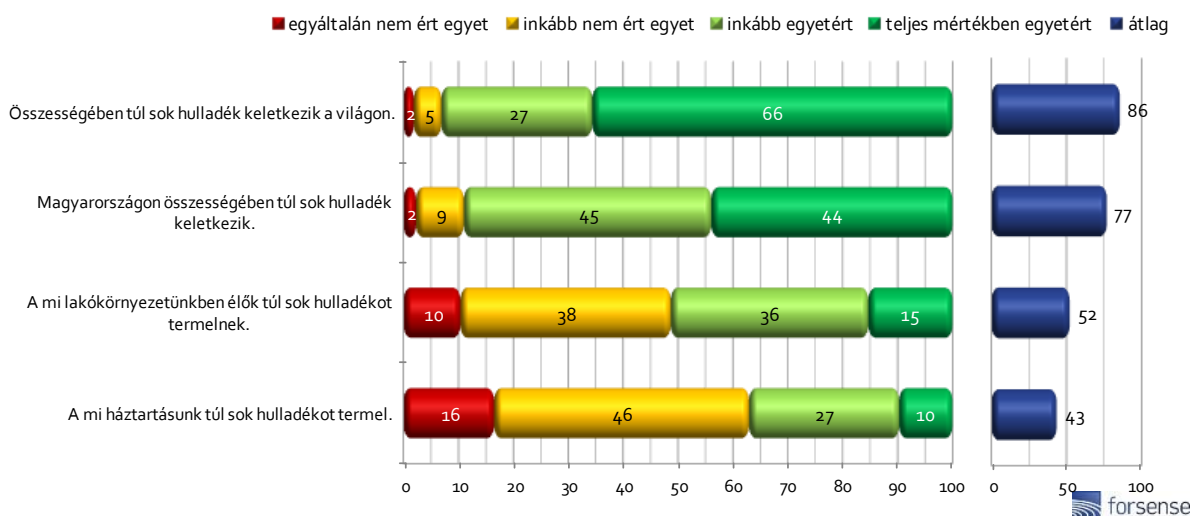
A kérdőív kitöltőinek közel fele (47 százalék) inkább elégedett lakókörnyezete tisztaságával, és csak kb. minden ötödik adott legfeljebb 2-es osztályzatot az ötfokú skálán. Hasonló a kép, bár enyhén alacsonyabb az elégettek aránya, ha az iskolai környezet tisztaságáról van szó. Ez esetben – szemben az általános lakókörnyezettel – egyértelműen kimutatható, hogy minél kisebb településen lakik a válaszadó, annál nagyobb valószínűséggel elégedett iskolája tisztaságával. Emellett az is látszik, hogy az idősebb tanulók kritikusabbak iskolájuk környezetének tisztaságával kapcsolatban, mint a fiatalabbak. Harmadikként a lakóhely természetes környezetének tisztaságát értékelték a diákok. A három közül összességében ez kapta a legalacsonyabb értékelést, de itt is többen vannak az inkább elégedettek (39 százalék), mint az elégedetlenek (21 százalék). Ugyanakkor itt a legmagasabb a közepes osztályzattal értékelők aránya (34 százalék). A települési hatás az iskolai környezethez hasonló: minél kisebb a lakóhely települése, annál magasabb az elégedettség foka. A Fenntarthatósági Témahéten részt vett fiatalok egyértelműen elégedettebbek a környezet tisztaságával iskolájukban, mint a többi válaszadó.

10. ábra: A szemetelés csökkentése érdekében hozott intézkedések hatékonyságának értékelése a tanulók körében (1-5 osztályzatok, átlagérték)

A szemételés csökkentésének leghatékonyabb módját a több nyilvános kuka kihelyezésében látják a tanulók. Nem sokkal marad el a hatékonyság átlagos megítélését tekintve a hulladék újrahasznosításának ösztönzése, harmadik helyen pedig a szemételéssel kapcsolatos törvények jobb végrehajtása áll. Érdekesség, hogy egyik intézkedés megítélése sem mutat különösebb összefüggést az olyan szocio-demográfiai változókkal, mint a nem, a kor, vagy a lakóhely településtípusa, ugyanakkor a FT résztvevői mindegyiket hatékonyabbnak gondolják, mint a többiek; a szervezett takarítási események (Pl. TeSzedd!) megítélése esetében a legnagyobb az eltérés a két csoport között. Fontos látni, hogy a kérdőívben felsorolt hét lehetséges intézkedés mindegyikét a válaszadók több mint fele inkább vagy nagyon hatékonnak tartja. (10. ábra)

Mennyire értesz egyet az alábbi megállapítással?

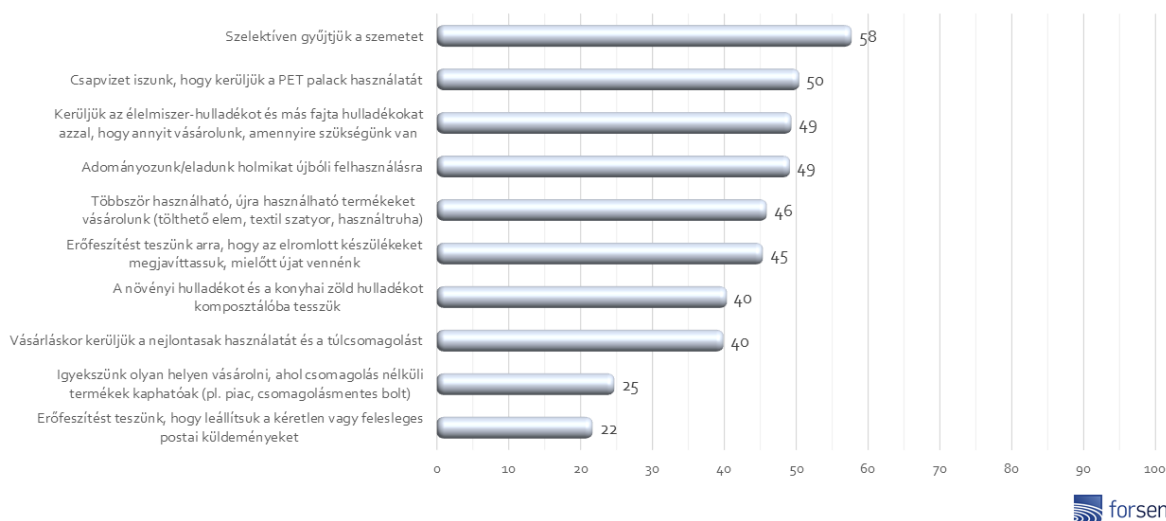
11. ábra: Az emberi közösségek különböző szintjein keletkező hulladék mennyiségére vonatkozó megállapításokkal való egyetértés – egyet nem értés

Miközben, mint láthattuk az első fejezetben, az ember által termelt hulladék mennyiségét és kezelésének módját tartják a leginkább égető környezeti problémának a megkérdezett tanulók, ezt sokkal inkább vélik globális, mint személyes problémának. Míg a kérdezettek kétharmada teljes mértékben, további 27 százaléka pedig inkább egyetért azzal az állítással, hogy összességében túl sok hulladék keletkezik a világon, addig Magyarország vonatkozásában

már csak a relatív többség ért teljes mértékben egyet ezzel az állítással. A saját lakókörnyezet esetében is a többség inkább vagy teljesen egyetért a túlzott hulladéktermelés tényével, de a saját háztartásáról már a többség inkább nem gondolja úgy, hogy túl sok hulladékot termelne. Vagyis ahogyan – a korábban ismertetett módon – a saját felelősségvállalásnak, úgy a saját felelősség felismerésének hiánya is már gyermek- és fiatalkorban elkezdődik. Talán itt van a legnagyobb felelőssége a tájékoztatásnak, a tudatosításnak: hogy a környezet, és azon belül a hulladéktermelés problémája nem valami távoli, Magyarországtól is messze található probléma, hanem a saját háztartásban, a saját otthonban ugyanúgy jelen van. A tanulókon belül az idősebbek valamivel gyakrabban gondolják úgy, hogy háztartásuk túl sok hulladékot termel, mint a fiatalabbak. A 18 éves és idősebb kitöltők esetében a válaszadók fele inkább egyetért ezzel az állítással. Mindez feltehetőleg az iskolában és más csatornákon keresztül szerzett információk eredménye. (11. ábra) A Témahét résztvevői mind a négy esetben igen hasonló válaszokat adtak mint a többi diák, tehát itt nem volt kimutatható a tájékoztatás pozitív hatása.

A válaszadók nem csak abszolút értelemben, hanem a lakókörnyezetükhöz viszonyítva is hajlanak arra, hogy kevésnek lássák a háztartásuk által termelt hulladék mennyiségét. Mindössze hétből egy kitöltő véli úgy, hogy több hulladék termelődik náluk, mint a többi közeli háztartásban, ezzel szemben 32 százalék szerint ugyanannyi, 41 százalék szerint pedig kevesebb. Még inkább pozitív az önkép, ha a hulladék csökkentésére tett erőfeszítésekről van szó. 70 százalék szerint legalább valamennyire igaz a családjukra, hogy erőfeszítéseket tesznek azért, hogy csökkentsék az általuk termelt háztartási hulladék mennyiségét.

Az alábbi tevékenységek közül melyeket alkalmaztatok otthon azért, hogy csökkentsétek az általatok termelt háztartási hulladékot? (%)

12. ábra: Az háztartási hulladék csökkentése érdekében otthon alkalmazott tevékenységek arányai több lehetséges választás alapján, az összes válaszoló százalékában

Akik úgy gondolják, családjuk valamennyire próbálja csökkenteni a háztartásuk által termelt hulladékot, azoktól megkérdeztük azt is, milyen módon teszik ezt. A tíz felsorolt lehetséges módszerből átlagosan valamivel több mint 4-et jelöltek be a válaszadók. A leggyakoribb a szelektív szeméthyűjtés (amely valójában közvetlenül nem csökkenti a hulladéktermelést, de tudatosabbá teszi a hulladék kezelését, és ezáltal közvetve valóban hatással lehet a hulladék mennyiségére is), ez az egyetlen olyan módszer, amelyet a válaszadók több mint fele megjelölt. A második leggyakoribb hulladékcsökkentő módszer a csapvíz fogyasztása, amit a takarékos élelmiszervásárlás és a használt cikkek elajándékozása, eladása követ. A szelektív szeméthyűjtés és a csapvíz fogyasztása összefüggést mutat egyes szocio-demográfiai jellemzőkkel: a fiatalabbak és a nagyobb településeken élők az átlagnál nagyobb arányban teszik ezeket.

A tíz lehetséges eljárás közül mindössze kettő olyan volt, amelyet 40 százaléknál kevesebben jelöltek meg: a csomagolás nélküli elárusító helyeken vásárlást (25 százalék), valamint a kértlen postai küldemények leállítását (22 százalék). (12. ábra)

Arra a kérdésre, hogy „megítélésed szerint a családotban az élelmiszer körülbelül hány százaléka végzi hulladékként?”, a tanulók válaszainak átlaga 34 százalék. Akik nem vettek részt

a témahéten, átlagosan másfél százalékponttal magasabb értéket mondtak azoknál, mint akik részt vettek ezen. A fiúk, a fiatalabbak, és a falusiak válaszainak átlaga valamivel magasabb, mint a többi csoporté.

13. ábra: A kommunális hulladék keletkezésére és kezelésére alkalmazható öt módszer környezetbarátként való elfogadása az első említések, illetve három válasz alapján, az összes válaszoló százalékában

A válaszadók a kommunális hulladék keletkezése és kezelése szempontjából a leginkább környezetbarát módszernek azokat az eljárásokat tartják melyek a hulladékpiramis³ három felső szintjén található. A három lehetséges említésre adott válaszok gyakoriságának sorrendjében: anyagában történő újrahasznosítás, a keletkező hulladék csökkentése, a hulladék újbóli felhasználása. Mind a három eljárást gyakrabban jelölték meg azok, akik részt vettek az idei Fenntarthatósági Témahéten, szemben a másik kettővel (lerakás, elégetés), amely esetében nem tapasztalni ilyen eltérést. (13. ábra)

A felesleges hulladéktermelés egyik szimbólumai a gyorséttermek. A válaszadó tanulók kb. egyötöde jár rendszeresen, legalább hetente egyszer étkezni ilyen helyre. A naponta

³ A hulladékpiramis, vagy más néven a hulladékhierarchia EU-s értelmezéséről ld. az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelvét (2008. november 19.) a hulladékokról, 4. cikk (1) bekezdés.

gyorsétterembe járok aránya 2 százalék a mintán belül. A válaszadók fele ritkábban, mint hetente, de legalább havonta egyszer szokott gyorsétteremben étkezni, míg 30 százalék ennél ritkábban vagy soha. Életkori szempontból alig mutatkozik eltérés a gyorsétterem-látogatás gyakoriságát tekintve: az idősebbek csak enyhén nagyobb arányban járnak ide hetente vagy többször, mint a fiatalabb tanulók. A témahéten résztvevő és a nem résztvevő tanulók között minimális az eltérés a gyorsétterem-látogatás tekintetében: a Témahét résztvevői 5 százalékponttal gyakrabban mondták, hogy ritkábban, mint havonta, vagy soha nem étkeznek ilyen helyen.

E-Hulladék

A válaszadók több mint 80 százalékának a családjában keletkezett az elmúlt évben kisebb méretű elektromos hulladék (elromlott vagy használt mobiltelefon, tablet, notebook, rossz elem). Ezek mennyiségét tekintve az 1-2 db. a leggyakoribb válasz (46 százalék), míg 5-nél többről csak a válaszadók 9 százaléka számolt be.

14. ábra: A kisméretű e-hulladék kezelés különböző módzatainak gyakorisága az összes válaszoló százalékában.

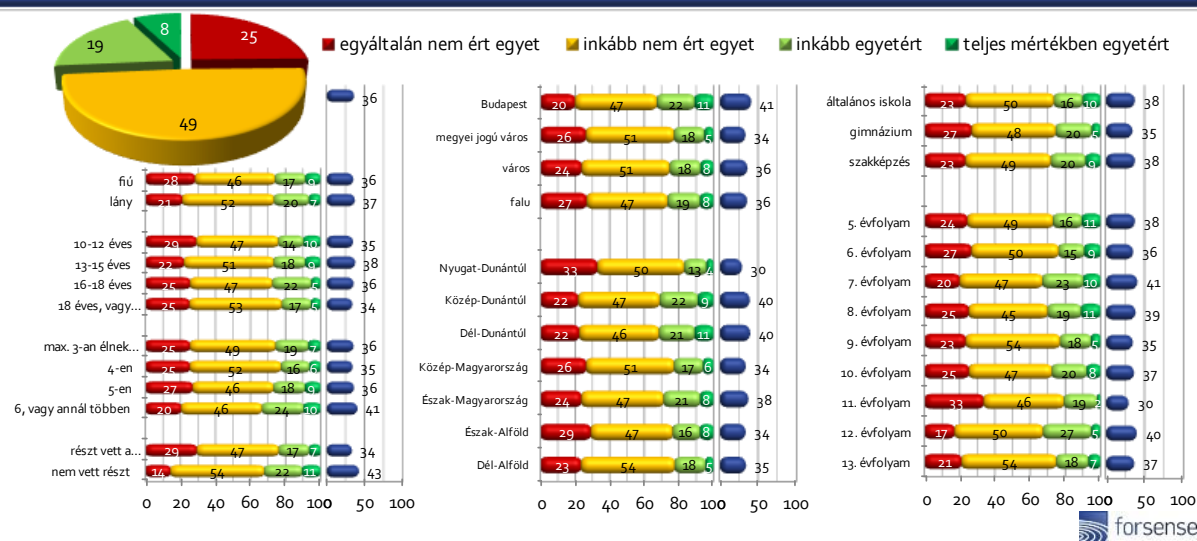
Erősen megoszlanak a vélemények azzal kapcsolatban, hogy a használt elektromos hulladékkal mit szoktak kezdeni odahaza. A leggyakoribb válasz a szelektív hulladékgyűjtéskor történő kidobás. A két következő válasz arra utal, hogy sokan nem válnak meg az e-hulladéktól, hanem megjavítva tovább használják, vagy egyszerűen otthon tárolják őket. A hagyományos kukába dobás nem kifejezetten környezetbarát megoldását 10 százalék említette. A témával kapcsolatos tájékozatlanságot mutatja, hogy közel minden ötödik válaszadó nem tudta megmondani, mit kezd a családja az e-hulladékkal. (14. ábra)

A kutatásban résztvevő diákok valamivel kevesebb mint fele (48 százalék) találkozott a közelmúltban e-hulladék gyűjtési akcióval, hallott ezzel kapcsolatos gyűjtőprogramról. A Fenntarthatósági Témahéten részt vett tanulók 56 százaléka válaszolt igennel erre a kérdésre.

A pontvelem.hu szervezésében, az „Elő a telóval” szlogennel zajlott gyűjtőprogrammal kapcsolatos, a kisméretű e-hulladék (mobiltelefon, tablet, elemek stb.) gyűjtésének népszerűsítéséről szóló online kisfilmet, közösségi média megjelenést, eseményt a válaszadók 31 százaléka látott, hallott. A Témahét résztvevői körében az átlagosnál valamivel magasabb, 38 százalékos volt az ismertsége a kampánynak. A kisebb településeken élők valamivel nagyobb arányban hallottak, láttak ilyen kampányelemeket, mint a nagyobb városok lakosai.

40 százalék a közösségi médiában, 38 százalék az iskolájában a Fenntarthatósági Témahéten, 32 százalék pedig a Fenntarthatósági Témahéthez kapcsolódó csatornákon (pl. a Témahét közösségi média oldala, pontvelem.hu) hallott, látott a kampányról, míg 15 százalék egyéb helyen. Egy válaszadó több választ is megjelölhetett, de ez nem volt jellemző, vagyis tipikusan egyetlen helyen hallottak, láttak online kisfilmet, közösségi média megjelenést vagy eseményt a diákok.

Kaptál-e a kampány során olyan információt, amit eddig nem tudtál és amit hasznosítani tudsz a kisméretű e-hulladékkal kapcsolatban?
 - azok körében, akik láttak, hallottak az Elő a telóval kampánnyal kapcsolatosan a kisméretű e-hulladék (mobiltelefon, tablet, elemek stb.) gyűjtés népszerűsítéséről online kisfilmet, közösségi média megjelenést, eseményt -

15. ábra: A kisméretű e-hulladék gyűjtésével kapcsolatos kampány hasznosságának és informatívitasának értékelése különböző tanulói csoportokban

Akik az iskolájukban a Fenntarthatósági Témahéten láttak, hallottak mostanában a médiában e-hulladék gyűjtési akcióról, gyűjtőprogramról, azoknak jellemzően tetszett, amit láttak, hallottak. Az ötfokú skálán osztályozva 38 százalékuk adott 5-öst, 32 százalék pedig 4-est. A nem tetszést kifejező 1-es és 2-es osztályzatok együttes aránya mindössze 5 százalék. Akik láttak, hallottak a kampányból valamilyen elemet, azok negyede véli úgy, hogy kapott a kampány során olyan információt, amit eddig nem tudott és amit hasznosítani tud a kisméretű e-hulladékkal kapcsolatban, 49 százalék pedig úgy véli, néhány dolgot megtudott a témával kapcsolatban. A válaszadóknak valamivel több mint negyede gondolja úgy, hogy nem jutott új vagy releváns információhoz a kampány során. (15. ábra)

Akik nem láttak, hallottak a közelmúltban az „Elő a telóval” szlogennel futó kampánnyal kapcsolatosan online kisfilmet, közösségi média megjelenést, eseményt a kisméretű e-hulladék gyűjtés népszerűsítéséről, azoktól megkérdeztük, hogy mennyire tartanak jó ötletnek egy olyan akciót, melynek során a résztvevő iskolákban háztartási kisméretű elektromos hulladékgyűjtést tartanak. A többség nagyon jó (21 százalék) vagy jó (31 százalék) ötletnek tartja ezt.

Azoktól a tanulóktól, akik részt vettek az évben az iskolájukban a Fenntarthatósági Témahéten azt is megkérdeztük, hogy vittek-e, vagy terveznek-e bevinni az iskolába e-hulladékot. A válaszadó diákok többsége (54 százalék) vitt vagy tervezett bevinni az iskolába használt elemet, vagy elromlott mobiltelefont. 18 százalék azt válaszolta, hogy már vitt be és a korábbi években is szokott, míg 15 százalék az adott témahéten vitt már be, de korábban nem, míg 21 százalék tervezte, hogy fog bevinni az iskolába e-hulladékot. A fiatalabbakra (általános iskolába járókra, és azon belül a minél kisebb évfolyamhoz tartozókra) jellemző inkább, hogy vittek, vagy szándékoznak e-hulladékot bevinni az iskolába. A nemek közötti is van eltérés, a fiúkra inkább jellemző, hogy vittek, vagy vinnének be e-hulladékot, mint ahogy a településtípusok között is eltérés van, a fővárosiakra és a községekben élőkre inkább jellemző, hogy vittek/visznek az iskolába e-hulladékot leadni.

Fenntarthatósági Témahét

Amint a minta összetételénél is említettük, a válaszadók 60 százaléka vett részt a Fenntarthatósági Témahéten. A résztvevők körében – 2022-höz hasonlóan – felülreprezentáltak az általános iskolás korúak (14 év alattiak), és ennek megfelelően az iskolatípusok közül az általános iskolások. Az idei résztvevők közt – legalább is a mintánkban – az átlagosnál magasabb arányban voltak faluban élők, és alacsonyabb arányban budapestiek.

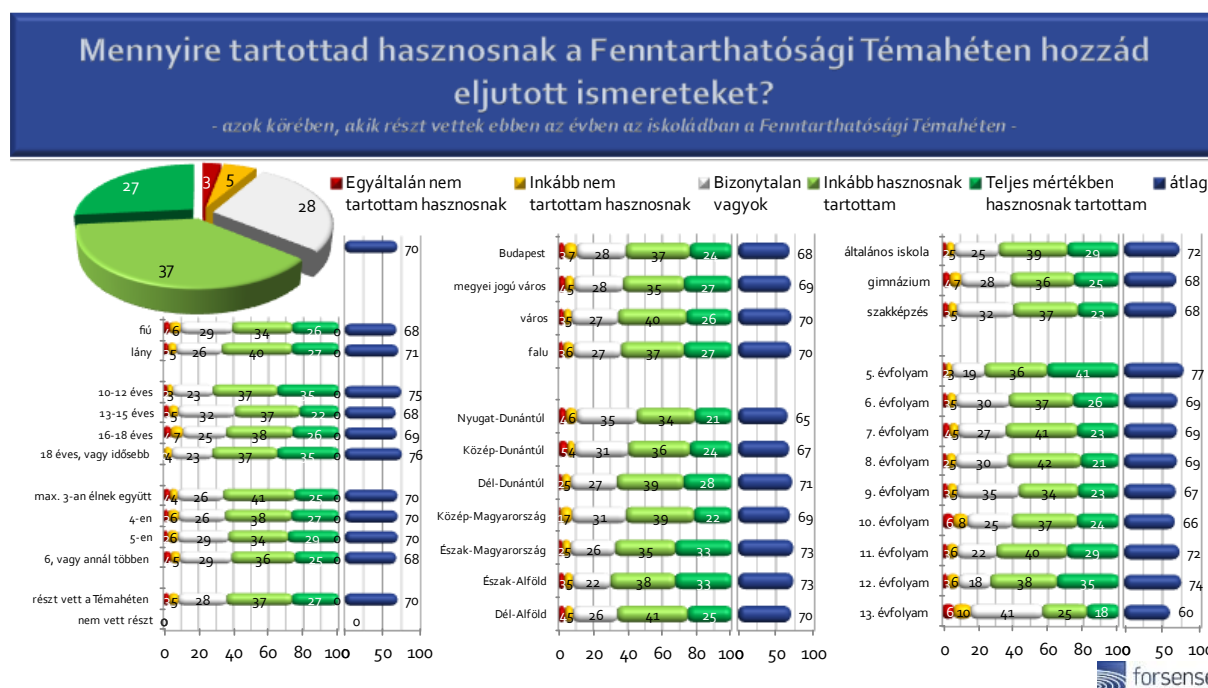
A kérdőív válaszadói közül, akik idén részt vettek a Témahéten, azok nagy többsége (89 százalék) nem első alkalommal tette ezt. 15 százalékuk egyszer, 74 százalékuk pedig már többször is részt vett ezen a rendezvényen. Az idei résztvevők a korábbi években már átlagosan valamivel több mint háromszor tették ugyanezt.

Az idei és a korábbi évek rendezvényeit is figyelembe véve a kitöltők 83 százaléka legalább egyszer részt vett már a Fenntarthatósági Témahét programjain. A teljes minta 4 százaléka vett részt saját állítása szerint az idei, valamint mind a nyolc korábbi Fenntarthatósági Témahéten is.

Akik úgy válaszolták meg a kérdőív előző kérdéseit, hogy idén nem voltak résztvevői a Témahét programjainak, azok többsége (58 százalék) is korábban legalább egyszer részt vett már rajta.

A Témahét megítélése idén is pozitív volt a résztvevők körében, de az értékelés átlaga némileg elmarad a korábbi éveketől. Arra a kérdésre, hogy mennyire tetszettek a Fenntarthatósági Témahét programjai, 24 százalék adott 5-ös, 36 százalék pedig 4-es osztályzatot. Az ötfokú skálán adott értékelések átlaga 3,74, ami az iskolai értékelésben „gyenge jó”-t jelentene. Kifejezetten az átlagosnál jobb értékelést csak a 10-12 évesek körében tapasztaltunk.

Idén a résztvevők 64 százaléka találta teljes mértékben vagy inkább hasznosnak a Fenntarthatósági Témahéten átadott ismereteket. Ez az arány elmarad az egy évvel korábbi aránytól (76 százalék). Ugyanakkor nem a kifejezetten elégedetlenek aránya (8 százalék) nőtt (2023: 9 százalék), hanem a közepes, sem jó, sem értékelést adóké. Az átadott ismeretek hasznosságának átlagos értékelése 3,79, ami kis mértékben marad csak el a tavalyi 3,89-es átlagosztályzattól, de ennél jelentősebb mértékben a két évvel ezelőtti 4,10-től. A legfiatalabbak mellett a legidősebbek, azaz a 18 évesnél idősebbek is az átlagosnál magasabbra értékelték a Témahéten szerzett ismeretek hasznosságát.

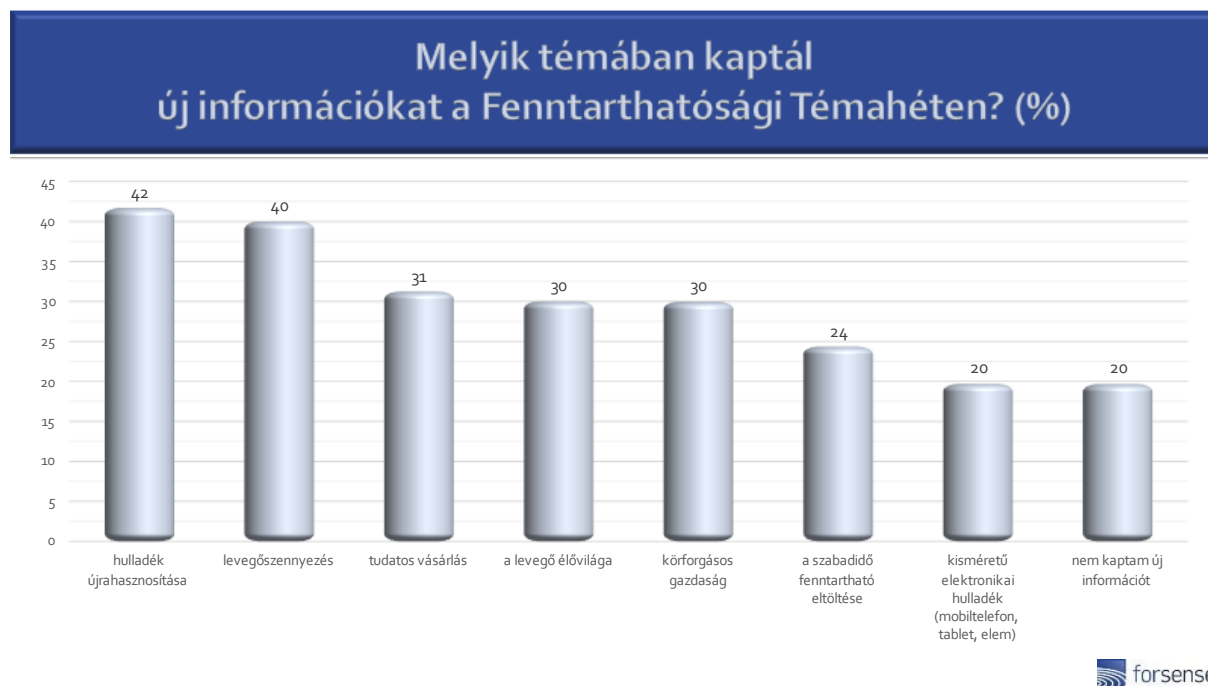

16. ábra: A Fenntarthatósági Témahéten szerzett ismeretek hasznosságával kapcsolatos vélemények a Témahéten résztvevő diákok körében

Akik már több Témahéten részt vettek, azoknak jobban tetszett az ideik, és magasabbra is értékelik az itt szerzett ismeretek hasznosságát. Akik most először voltak résztvevők, azok átlagos értékelése az ötfokú skálán 3,43 ill. 3,52 volt a tetszés és a hasznosság szempontjából, ugyanakkor akik legalább öt alkalommal voltak résztvevők, azok hasonló értéke 3,86 ill. 3,88. Ahogy a tavalyi, hasonló eredményhez kapcsolódóan is kifejtettük, ez két dolgot is jelenthet: egyfelől akik többszörre vesznek részt a Fenntarthatósági témahéten, azok lehetséges, hogy ezt azért teszik, mert hasznosnak tartják az itt szerzett tudást. Másfelől az is elképzelhető, hogy minél több összehasonlítási alappal rendelkezik valaki a korábbi Témahetek kapcsán, annál magasabbra értékeli az ideik rendezvény hasznosságát.

A hasznosság pozitív megítélése mellett a Témahét hatásának másik fokmérője, hogy a kérdezettek 54 százaléka úgy véli, a Fenntarthatósági Témahét inkább vagy teljes mértékben segít neki abban, hogy a következő évben környezettudatosan éljen. Ugyanakkor ez az arány enyhén elmarad a tavalyi 61 százaléktól, valamint a korábbi évek értékeitől (2022: 68 százalék, 2021: 74 százalék).

Az értékelő kérdésekre adott válaszok alapján a Fenntarthatósági Témahét fogadtatása továbbra is pozitív a tanulók körében, ugyanakkor az elmúlt évek során valamelyest csökkenő tendenciát mutat az elégedettség.

17. ábra: A Fenntarthatósági Témahét témaköreinek sorrendje, a résztvevő diákok által szerzett új információk mennyisége alapján

A legtöbben hulladék újrahasznosításával, valamint a levegőszennyezéssel kapcsolatban kaptak új információt a Fenntarthatósági Témahéten. Ezt a két témát említette a válaszadók legalább 40 százaléka. A tudatos vásárlás, a levegő élővilága és a körforgásos gazdaság következik a sorban 30-31-százalékos említési aránnyal. Figyelemre méltó, hogy a kisméretű elektronikai hulladékot – a gyűjtőkampány ellenére – csupán 20 százalék említette, ugyanannyian, ahányan saját állításuk szerint nem jutottak semmilyen új információhoz a témahét során.

Azok körében, akik részt vettek az évben az iskolájukban a Fenntarthatósági Témahéten, azt is megkérdeztük, hogy részt vettek-e a ZöldOkos Kupán. Ez egy Fenntarthatósági Témahéthez kapcsolódó országos fenntarthatósági tudásverseny az általános iskolák felső tagozatos diákjainak. A tanulók 27 százaléka mondta azt, hogy részt vett rajta (a teljes minta 16 százaléka). A fiatalabb tanulókra jellemzőbb, hogy azt választották, részt vettek a Kupán. A lakóhely településtípusa is befolyásolja a válaszokat, minél kisebb településen van a válaszoló lakóhelye annál valószínűbb, hogy részt vettek a ZöldOkos Kupán.